

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT

" LEVE DE KONING "

KOMEDIE IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR 6 DAMES, 4 HEREN 1 FIGURANT

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING:

Sjef Bruinsma	Hoofd van het gezin	(45-55)
Truus Bruinsma	Zijn echtgenote	(45-50)
Boris Bruinsma	Hun zoon	(20-25)
Mien Bakker	Zuster van Truus	(40-50)
Jan Bakker	Haar echtgenoot	(40-55)
Anton	Boer	(50-65)
Margien	Zijn vrouw	(45-60)
Toos	Hun dochter	(20-25)
Thea	Vrouw	(40-60)
Sylvia	Haar dochter	(25-30)
De Koning		

KORTE INHOUD:

Koningsdag in Nederland.

Alles wat enigszins bruikbaar is wordt door Sjef in zijn kraam uitgesteld. Het is immers vrijmarkt en een mooie gelegenheid om van de rommel af te komen. Een lastige bijkomstigheid is het bezoek van de zuster van Truus. Maar er zijn meer gasten die Sjef liever kwijt dan rijk is.

DECOR:

Het toneel stelt de huiskamer van de familie Bruinsma voor.

In de linkerwand een deur, in de rechterwand 2 deuren.

In de achterwand de toegang tot de tuin.

In de kamer staan een bank, twee stoelen, een salontafel en tegen de achterwand een kast. Op een tafeltje staat een televisietoestel en wel zo, dat het beeldscherm voor het publiek niet te zien is.

De huiskamer is nogal vol en pompeus ingericht.

De kast staat vol met allerlei goedkope kitsch (beeldjes, poppetjes, souvenirjes e.d.)

Aan de wanden hangen kitsch schilderijen.

Rechtsvoor staat een strijkplank met daarop een strijkijzer en een berg wasgoed. In een wasmand ergens op de grond in de buurt van de strijkplank ligt eveneens wasgoed.

Uiterst links op het toneel, aan de rand, is een deur die naar buiten leidt. De deur moet zo gemaakt worden, dat hij, wanneer het doek dicht gaat, niet meer te zien is.

Met een trapje kom je dan in de zaal (buiten). Naast de deur een raam dat open en dicht moet kunnen.

In de zaal een paar tafels, eventueel op een verhoging. Op één van de tafels een bordje met daarop "BEZET".

MUZIEK- EN GELUIDSEFFECTEN:

CD/DVD met daarop een reportage van een bezoek dat de koning bracht aan een Nederlandse stad.

Opname van een journaal.

Mochten er nog geen opnamen zijn van de koning, kan worden gekozen voor een opname met een bezoek van koningin Beatrix. Er moet dan alleen voor worden gezorgd dat het publiek dit niet merkt.

TYPERINGEN:

Sjef Een zwak-sociaal type dat zich absoluut niet weet te gedragen. Zeer overtuigd van zichzelf. Heeft weinig geduld voor zijn vrouw en zoon.

Truus Een schuchter mens, dat in gezelschap nauwelijks op of om durft te kijken. Wanneer mensen, die ze niet zo goed kent, haar iets vragen, geeft ze uiterst korte, angstige antwoorden. Vreselijk dom en initia tiefloos. Doet alles wat haar man zegt. Loopt met kleine, schichtige pasjes door het huis.

Boris Het toppunt van domheid. Weet zich nog minder te gedragen dan zijn

vader en stottert. Wat men ook zegt, hij is eenvoudig niet te beledigen. Vreselijk irritant en heeft overal een antwoord op.

Mien	Een mens met haar op haar tanden. Een bemoeial en regeltante.
Jan	Een slome duikelaar die naar de pijpen van zijn vrouw danst.
Anton	Wereldvreemde boer die voor het eerst in de grote stad is.
Margien	Beetje sullige boerin. Niet zo bijdehand.
Toos	Toppunt van tuttigheid. Verlegen.
Thea	Potig type. Heeft de mond op de juiste plaats en laat zich de kaas niet van het brood eten.
Sylvia	Beetje ordinair type.

KLEDING-/KAPADVIEZEN:

Sjef	Glimmend trainingspak Veel gouden kettingen en ringen. Tatoeages op zijn bovenarmen. Vetkuif, permanent of matje.
Truus	Simpel jurkje. Gymschoenen. Korte sokjes.
Boris	T-shirt. Spijker- of housebroek. Gymschoenen. Permanent of matje. Tatoeage op zijn bovenarm.
Mien	Degelijk en netjes.
Jan	Saai kostuum. Strakke scheiding in het haar.
Anton	Uit de mode geraakt kostuum. Trui. Pet. Klompen. Wollen sokken.
Margien	Ouderwetse jurk. Donkere nylons.
Toos	Behoorlijk tuttig.
Thea	Normaal gekleed.
Sylvia	Uitdagend gekleed. Diep uitgesneden bloesje, korte rok, hoge laarzen. Opgemaakt overeenkomstig haar type.

MEER AVONTUREN VAN DE FAMILIE BRUINSMA:

KOUWE KAK EN TATOEAGE

BLAUW BLOED, SIGAREN EN ZEEBENEN

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - DE CANADESE INVASIE

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - AANTREKKELIJKE HEER ZOEKT DAME

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - GROETEN VAN DE VELUWE

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT – WIE VAN DE DRIE

Carl Slotboom
Abbekerk
2003

toneelslotboom@quicknet.nl
www.carlslotboom.nl

Dit toneelstuk werd aangepast: augustus 2013.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat is er niemand op toneel. Na enkele ogenblikken komt Sjef op. Hij gaat naar buiten, kijkt om zich heen en neemt het bordje "Bezet" weg. Hij kijkt nog een keer om zich heen. Gooit dan het bordje achteloos van zich af, gaat naar binnen en dan af. Na enkele ogenblikken rinkelt de telefoon. Truus laat achter het toneel een afgrijselijke gil horen en komt na enkele ogenblikken op. Ze draagt een schort en haar handen zitten onder het beslag. Staat bij de telefoon. Weet niet precies wat ze moet doen. Kijkt naar haar handen en neemt dan uiteindelijk aarzelend op)

- TRUUS** Ja met Truus... Met wie?... Met Mien?... Oh, hallo Mien. Hoe is het? ... Wat hoor ik toch?... Oh, je belt vanuit de auto... Met mij?... Gaat wel, heb vieze handen... Beslag Mien, ben aan het bakken... Wat ik aan het bakken ben?... Oliebollen Mien... Wat zeg je?... Jullie willen komen?... Vandaag nog Mien?... Oh, dat zal Sjef leuk vinden... Nee echt hoor Mien, dat vindt hij wel leuk.
- SJEF** **(Komt op met een krat bier)** Kom op Truus, er moet gewerkt worden.
- TRUUS** Mien komt.
- SJEF** Wie komt?
- TRUUS** Mijn zuster Mien.
- SJEF** Dat meen je niet hè?
- TRUUS** Ja... leuk hè Sjef?
- SJEF** **(Sarcastisch)** Ja, ontzettend.
- TRUUS** **(In de telefoon)** Sjef vindt het heel leuk Mien.
- SJEF** Geef hier die telefoon. **(Rukt Truus de telefoon uit haar hand)** Hallo Mien... Zeg ik hoor dat jullie willen komen... Ja, nee, natuurlijk niet, dat spreekt vanzelf maar eh... Wat zeg je... al onderweg?... Nou, om je de waarheid te zeggen Mien, het komt me anders op dit moment even... **(Verbaasd)** Wát? Binnen een half uur?... Luister nou even Mien... Mien?... Hallo... Hallo? **(Laat de telefoon zakken)** Krijg nou de pest.
- TRUUS** Mien komt.
- SJEF** Ja, van dit heugelijke nieuws was ik inmiddels al op de hoogte.
- TRUUS** Leuk hè Sjef?
- SJEF** Nou, daar zijn we dan mooi klaar mee.
- TRUUS** Ze wil hier koningsdag vieren.
- SJEF** Kan ze dat niet vieren in dat gehucht waar ze woont?
- TRUUS** Ik weet niet of ze daar ook een koning hebben Sjef.
- SJEF** We hebben maar één koning Truus en dat is een koning voor heel Nederland. **(Kijkt naar de hoorn en zijn hand)** Getverderrie, wat is dit voor vuiligheid?
- TRUUS** Beslag Sjef.
- SJEF** Beslag?
- TRUUS** Ik schrok van de telefoon en kwam met m'n handen in de pan met beslag terecht.
- SJEF** Beslag?
- TRUUS** Ik ben olieballen aan het bakken Sjef.
- SJEF** Wát ben je aan het bakken?
- TRUUS** Oliebollen Sjef. Lekker hè?
- SJEF** Ik word al misselijk bij de gedachte.
- TRUUS** Ik maak ook appelflappen hoor Sjef.
- SJEF** Oliebollen en appelflappen? Het is geen jaarwisseling Truus, het is koningsdag. Je bent acht maanden te vroeg.
- TRUUS** Je zult zien dat we ze allemaal verkopen Sjef.
- SJEF** **(Verbaasd)** Verkopen?

TRUUS Drie stuks voor een euro.
SJEF **(Voor zichzelf)** Och mijn hemel. Luister nou eens Truus. Die oliebollen van jou zijn of keihard dat je er iemand de hersens mee in kan slaan of zo klef dat ze na drie dagen nog tegen je gehemelte plakken. Die kun je niet verkopen. Sterker nog: die kun je niet eens weggeven.

TRUUS Ik heb er één geproefd en die was heel erg lekker.
SJEF Ja, geen wonder, smaak heb je nooit gehad. **(Kijkt naar de telefoon en geeft die dan aan Truus)** Nou, maak schoon dat ding.

TRUUS Ja Sjef. **(Truus af)**
SJEF **(Kijkt naar de deur waar Truus is afgegaan)** Ik kan dat mens ook geen ogenblik alleen laten. **(Loopt naar de andere deur en roept geïrriteerd)** Hé... kom je nog, of moet ik soms alles weer alleen doen?

BORIS **(Achter het toneel)** Ja re-re-rustig een be-be-beetje. Ze-ze-zenuwe-le-lijer.
SJEF **(Voor zichzelf. Met een zucht)** Wat een familie. **(Pakt het krat bier en gaat naar buiten. Zet het krat onder de tafel)** Zo... wat mij betreft kan het feest beginnen. **(Gaat weer naar binnen en gaat af. Komt even later weer op. Heeft een doos bij zich waarin allerlei rommelmarktspullen zitten. Kijkt om zich heen. Gaat naar de deur en roept)** Ben je nog van plan te komen vandaag?

BORIS **(Achter het toneel)** Hè me-me-man, haast me toch ne-ne-niet zo. Ik ben sp-sp-spullen aan het pe-pakken.
SJEF **(Voor zichzelf)** Ik had destijds voor het vreemdelingenlegioen moeten tekenen. **(Sjef naar buiten, zet de doos op tafel, gaat naar binnen en gaat af. Boris komt op. Heeft een wasmand bij zich, waarin rommelmarktspullen zitten)**

TRUUS **(Komt op met de telefoon)** Hij is weer helemaal schoon.
BORIS We-we-wat?
TRUUS De telefoon was smerig.
BORIS Pa ze-zou z'n oren eens me-moeten we-we-wassen.
TRUUS Beslag.
BORIS Me-mens, waar he-he-heb je het o-o-ver?
TRUUS Maar nu zie je er niets meer van.
BORIS **(Voor zichzelf)** Se-soms gaat de ke-ke-conversatie in dit huis totaal le-le-langs me he-heen. **(Boris naar buiten, waar hij de wasmand op een tafeltje zet en enkele spullen uitpakt)**

TRUUS **(Loopt naar de deur waar Sjef afgegaan is. Zet een enorme keel op)** Sjef ?!

SJEF **(Komt na enkele ogenblikken hijgend tevoorschijn. Paniekerig)** Wat is er aan de hand?

TRUUS De telefoon is weer schoon hoor Sjef.
SJEF En moet je daar zo afschuwelijk voor krijsen?
TRUUS Ik riep gewoon hoor Sjef.
SJEF Dat deed je niet mens. Ik dacht minstens dat je met je vingers in de gehaktmolen terecht was gekomen.
TRUUS We hebben toch helemaal geen gehaktmolen Sjef.
SJEF Heb toch niet altijd commentaar Truus. **(Sjef af. Truus ook af)**
BORIS **(Ziet het krat)** Ke-ke-kijk aan ... het e-e-edele ve-ve-vocht. **(Pakt het krat en zet dat op het tafeltje)** Die pe-past uit-ste-ste-stekend bij het interi-interieur van mijn ke-ke-kamer. U bent in be-se-slag ge-ne-nomen. **(Pakt het krat, gaat naar binnen en gaat af)**

SJEF **(Komt op met een doos boeken)** Ik vraag me af waarom ik altijd alles alleen moet doen in dit huis. **(Gaat naar buiten en zet de doos op tafel. Neemt er een boek uit)** Het is eigenlijk doodzonde dat ik deze boeken verkoop. **(Bladert door het boek en terwijl hij**

in het boek blijft kijken, bukt hij zich om een flesje bier uit het krat te pakken. Hij tast met zijn hand naar het krat. **Kijkt tenslotte onder de tafel**) Krijg nou de pest. Ik zet hier toch net een krat pils neer, of ben ik nou gek? **(Kijkt om zich heen)** Dit is toch niet te geloven. Kun je dan helemaal niemand meer vertrouwen tegenwoordig? **(Kijkt overal. Terwijl hij dat doet, komt Boris naar buiten)** Ik heb hier een paar minuten geleden een krat pils neergezet. Heb jij die **(Met een ondertoon)** heel toevallig gezien?

BORIS Ne-nee, ne-niet gezien.
SJEF Laat ik niet merken dat je m'n bier opzuipt konijnekop.
BORIS Ach me-man, me-maak je toch niet altijd zo de-druk.
SJEF Je bent gewaarschuwd.
BORIS Je-ja hoor, het is ge-goed me-met je.
SJEF Als je je handen zoekt, ze zitten in je zak.
BORIS De-dat ke-klopt, daar heb ik ze ze-zelf inge- ste-ste-stopt.
SJEF Kun jij dan nooit eens behoorlijk antwoord geven?
BORIS Ne-niet als je zulke idi-je-je-jote opme-merkingen tegen me me-maakt.
SJEF Ik bedoel er alleen maar mee te zeggen dat je je handen uit de mouwen moet steken.
BORIS We-waarom?
SJEF Omdat deze hele tafel vol moet uilebal. Morgen is het koningsdag en dan moet er verkocht worden.
BORIS Ik heb die we-wasmand naar be-buiten gebe-be-bracht.
SJEF De halve zolder staat nog vol.
BORIS Ne-nou, he-haal op zou ik zo ze-zeggen.
SJEF Pardon?
BORIS Wie wil hier nou me-met die ouwe re-re-rotzooi gaan staan, je-jij toch ze-zeker?
SJEF Er is weer geen land met je te bezeilen hè?
BORIS Hè me-man, le-lul toch niet zo ve-veel. Je had intussen al ze-ze-zes dozen kunnen he-halen.
SJEF Dat zal ik onthouden vriend.
BORIS Dat le-lijkt me ste-ste-sterk, want je hebt een geheugen als een ze-zeef. **(Sjef naar binnen)** Maar ge-goed, ik ben de be-beroerdste ne-niet, ik zal de eta-lul-lul-lage wel effe inru-ru-richten. **(Begint spullen uit de dozen/wasmand te halen en zet deze op tafel)**
TRUUS **(Komt op)** Ik ben bijna klaar hoor Sjef.
SJEF **(Ongeïnteresseerd)** Mooi, houwe zo.
TRUUS Zal ik alles bij elkaar doen of zal ik...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Mens, waar heb je het over?
TRUUS Over de oliebolletjes en de appelflappen Sjef. Ik vroeg me af of ik...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Weet je Truus, je doet maar waar je zin in hebt.
TRUUS Ja, goed. **(Sjef af. Truus doet het raam open. Roept)** Boris?
BORIS We-wat is er aan de he-hand?
TRUUS Wil jij een oliebol of een appelflap.
BORIS Als je we-wilt dat ik over m'n ne-ne-nek ga, moet je even zo de-de-doorgaan me-ma.
TRUUS Tante Mien komt.
BORIS Dat me-meen je ne-niet.
TRUUS Leuk hè?
BORIS **(Voor zichzelf)** Ja, onge-le-lofelijk, be-breek me de be-bek niet o-open.
TRUUS Ome Jan komt ook mee.
BORIS **(Voor zichzelf)** Daar ze-zaten we nou ne-net op te we-wachten. **(Sjef komt op met een krat bier)**
TRUUS Wil je al een oliebol Sjef?

SJEF Hou alsjeblieft op met je bollen en je flappen Truus.

TRUUS Ja, goed. **(Truus af. Sjef gaat naar buiten en zet heel demonstratief het krat bier op de tafel)**

BORIS Geen re-rommel in m'n eta-lul-lul-lage.

SJEF Als je nog één keer met je tengels aan m'n bier komt, hak ik ze eigenhandig af.

BORIS Mijn he-hemel wat een a-a-a-agressie. Laat de ke-ke-koning het me-maar niet ho-horen.

SJEF Je bent gewaarschuwd.

BORIS Al-we-weer?

SJEF Wat ben je aan het doen?

BORIS Ik hou me-me bezig met het in-te-terieur ve-van de we-winkel. Ik ru-richt in zo te ze-zeggen.

SJEF **(Kijkt. Vriendelijk)** Niet gek jongen, helemaal niet gek. Leuke composities heb je gemaakt. Dat zal de verkoop ten goede komen.

BORIS **(Voor zichzelf)** Ne-nee me-maar, hij is eens een ke-keer pe-pe-posite-tief.

SJEF Eigenlijk is het doodzonde dat ik die prachtige spullen verkoop.

BORIS **(Sarcastisch)** Ja, ontze-ze-zettend je-jammer.

SJEF Neem nou die boeken. Weet je dat dit hele zeldzame exemplaren zijn jongen, die heeft niemand hoor.

BORIS Nee, ve-vind je het ge-gek, die ru-rommel wil ne-niemand in huis heb-hebben.

SJEF **(Pakt een boek)** Hier, dit boek bijvoorbeeld. Dit is één van de mooiste boeken die ik ooit heb gelezen.

BORIS Dat zegt me-meer over jou dan over he-het be-be-boek. Alleen de te-titel al... he-hartstocht in Se-Se-Siberië.

SJEF Wat is daar mis mee?

BORIS Zo onge-ve-veer a-a-alles.

SJEF **(Sarcastisch)** Ach... je meent het.

BORIS Het is te-twaalf me-maanden per jaar ste-ste-stervenskoud in Se-Siberië, bij die temperatutu-tu-ren is de hart-ste-stocht ve-ver te ze-zoeken hoor. **(Doet het boek open)**

SJEF Wat weet jij daar nou van?

BORIS Hier, me-moet je horen. **(Leest voor)** Oh de-dokter, zei ze-zuster A-ne-noesjka, terwijl ze hem met sme-sme-smachtende ogen aankeek, oh de-de-dokter... het le-lijkt me he-heerlijk als u me-mij...

SJEF **(Rukt Boris het boek uit zijn handen)** Het is prachtig geschreven. Jij leest het gewoon heel erg slecht voor. **(Sjef naar binnen en gaat af)**

TRUUS **(Komt op en gaat naar buiten)** Ik heb ze toch maar in aparte schalen gedaan. In de ene schaal de oliebollen en in de andere schaal de appelflappen. **(Kijkt om zich heen)** Waar is pa?

BORIS Die me-moest nog even naar Se-Siberië, zuster A-ne-noesja op-we-warmen.

TRUUS Wie?

BORIS Ik zou ve-van-ne-nacht maar in de logeer-ke-kamer gaan le-liggen me-ma, want hij le-leek me nogal hart-sto-sto-stochtelijk.

TRUUS **(Kijkt over de tafel)** Wat een mooie spulletjes allemaal.

BORIS Allemaal ouwe te-troep, geen ste-ste-stuiver we-waard.

TRUUS Je moet een plekje vrijlaten voor tante Mien.

BORIS Een pe-plekje ve-vrij-le-laten?

TRUUS Ze zal ook wel spulletjes bij zich hebben.

BORIS Daar ge-gaat ze dan maar me-mooi mee op de Me-Me-Mokerhei ze-zitten. Onze te-tafel is ve-ve-vol. Boven-de-dien, als dat me-me-mens met dat chagrijnige kop-we-werk achter die te-tafel gaat staan, krijgen we ge-ge-geen kle-kle-klандизіе. Ke-komt die halve ze-zool ook me-mee?

TRUUS Wie bedoel je?
BORIS Die ze-zoon, die eh, die Be-Bas.
TRUUS Geloof het niet. Ome Jan komt wel.
BORIS De-dat is al e-e-erg ge-ne-noeg.
TRUUS Wanneer kan ik de oliebollen en appelflappen neerzetten?
BORIS Me-morgen. We me-moeten eerst nog de ne-nacht door.
TRUUS Maar je kunt die prachtige spullen hier vannacht toch niet laten staan?
BORIS Pe-pa houdt de we-wacht.
TRUUS Bedoel je dat je vader hier de hele nacht gaat zitten?
BORIS Dat ze-zal die wel me-moeten want ik doe het ne-niet. **(Boris naar binnen en af. Truus pakt een boek, bladert er doorheen en gaat tenslotte zitten lezen)**
SJEF **(Komt op met een doos en een damesportretfoto in een lijst. Gaat naar buiten, zet de doos op tafel en pakt nonchalant het boek uit Truus haar handen en legt dat op tafel)** Niet aan de handel komen Truus.
TRUUS Neem me niet kwalijk Sjef.
SJEF **(Zet het lijstje op tafel)** Zo, die gaat als eerste over de toonbank.
TRUUS Dat is mijn moeder Sjef.
SJEF Dat hoef je me niet te vertellen.
TRUUS Waarom zet je die op de tafel?
SJEF Waarom denk je?
TRUUS Zo gek ben je niet met haar.
SJEF Nee en daarom mag ze tegen elk aannemenlijk bod weg.
TRUUS Bedoel je dat je die foto gaat verkopen?
SJEF Nee, ik verkoop het lijstje en de koper krijgt je moeder er gratis en voor niks bij. Haal die ouwe deken eens van boven.
TRUUS Ga je daar vannacht onder liggen?
SJEF Onder liggen? Wie? Ik?
TRUUS Ja, je moet toch bij de spullen blijven.
SJEF Waar zie je me voor aan zeg. Nee hoor, ik slaap vannacht gewoon in m'n eigen bed.
TRUUS Maar die spullen moeten toch bewaakt worden Sjef?
SJEF Daar hebben we Boris voor.
TRUUS Hij zei anders dat jij...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Boris kletst uit z'n nek. Zo en nou ophoepelen, want ik moet aan het werk.
TRUUS Ja, goed. **(Truus naar binnen en af. Sjef begint de doos uit te pakken)**
MIEN **(Komt op, gevolgd door Jan)** Hallo? Niemand thuis? Zet die tas maar neer Jan. **(Jan zet de tas neer. Mien kijkt om zich heen)** Nou, de familie schijnt uithuizig te zijn. Tjongejonge, wat een bende. En altijd en eeuwig die strijkplank in de kamer. Stel je voor dat jij telkens de strijkplank zou laten slingeren. Nou, waar blijven ze. Ga maar zitten Jan. **(Jan gaat zitten)**
SJEF **(Gaat naar binnen en ziet Mien en Jan)** Oh... tot ziens. **(Draait zich om en gaat weer naar buiten. Gaat verder met uitpakken)**
BORIS **(Komt meteen nadat Sjef de deur achter zich heeft gesloten op. Ziet Mien)** Me-mijn he-hemel, het spe-spook van de o-o-opera. De ge-ge-groeten. **(Draait zich om en gaat af)**
MIEN De ontvangst van de beide heren is weer ongelofelijk hartelijk. Maar goed, manieren hebben ze nooit gehad.
TRUUS **(Komt op)** Oh... zijn jullie er al ?
MIEN Zoals je ziet Truus.
TRUUS Stond de voordeur open dan?
MIEN We zijn achterom gelopen.
TRUUS **(Kus)** Dag Mien. Dag Jan. **(Jan wil een kus geven, maar Truus**

MIEN **trekt zich verschrikt terug)** Hebben jullie Sjef al gezien?
TRUUS Ja, we hadden reeds de eer.
MIEN En Boris ? Hebben jullie Boris ook al gezien?
TRUUS Ja, ook dat is ons niet bespaard gebleven.
MIEN Ze zijn druk met het inrichten van de tafel.
TRUUS Tafel?
MIEN Ze gaan morgen spulletjes verkopen.
TRUUS Typisch.
MIEN Dat doen ze hier altijd op koningsdag Mien.
TRUUS Dat doen ze in het hele land Truus.
MIEN Oh.
TRUUS Maar het is wel een bepaald slag mensen die dit doet.
MIEN Hoe bedoel je Mien?
TRUUS Heb je die mensen weleens goed bekeken Truus.
MIEN Niet zo goed.
TRUUS Het is doorgaans niet het bijdehandste soort.
MIEN Ik let daar eerlijk gezegd nooit zo op.
TRUUS Jij bent anders wel van plan telefoonkaarten te kopen Mien.
JAN Als je dan eindelijk iets zegt, zeg dan iets zinnigs Jan.
MIEN Telefoonkaarten Mien?
TRUUS Mien spaart telefoonkaarten.
JAN De vraag werd aan mij gesteld Jan.
MIEN Neem me niet kwalijk Mien.
JAN Bovendien spaar ik niet, ik verzamel.
MIEN Waar ligt het verschil?
JAN Hè Jan, zeur toch niet altijd zo door.
MIEN Ik zal Sjef en Boris even roepen.
TRUUS Doe geen moeite, ik mis ze nog niet.
MIEN Ik heb olieballen en appelflappen gebakken.
TRUUS Ik ben dol op appelflappen.
JAN **(Roept in de deuropening)** Boris? Tante Mien en ome Jan zijn er.
TRUUS **(Gaat naar het raam, opent het en roept)** Sjef? Mien en Jan zijn er.
SJEF **(Voor zichzelf)** Nou ja, ik kan moeilijk tot morgenavond hier buiten blijven. Op naar het hol van de leeuw. **(Gaat naar binnen)** Leuk dat jullie er zijn.
MIEN Elk woord is gelogen.
SJEF Dat klopt, maar ik wilde beleefd zijn.
MIEN Doe geen moeite.
SJEF Hoe hou je het uit Jan.
TRUUS Leuk hè Sjef?
SJEF Ik sta te trillen van plezier Truus.
BORIS **(Komt op)** He-had je ge-re-roepen me-ma?
TRUUS Kijk eens wie er zijn.
BORIS Ik spe-spe-spring een ge-gat in de le-lucht.
MIEN Onfatsoenlijkheid is troef.
BORIS Begin je ne-nou al te ze-zeiken?
TRUUS Tante Mien spaart telefoonkaarten.
BORIS Te-te-typisch.
MIEN Wat wil je daarmee zeggen?
BORIS Dat ve-vind ik ne-nou echt een ver-ze-ze-zamelob-je-ject voor uitgedroogde te-troela's.
MIEN **(Ontzet)** Uitgedroo... Dat neem je terug... knurft die je bent.
BORIS Bovende-de-dien zijn tele-tele-telefoonkaarten allang uit de me-me-mode. Geen se-se-zinnig mens die die re-re-rommel nog ver-se-se-zamelt.
MIEN Ongelike beer!
BORIS **(Tegen Jan)** Jij be-boft maar met zo'n ze-zonnetje in hui-huis.

TRUUS Wil je al een appelflap Jan?
JAN Lijkt me heel erg lekker Truus.
BORIS Wel-je-ja... ga een be-be-beetje de he-handel op ze-zitten e-eten.
(Truus af)

MIEN **(Tegen Sjef. Minachtend)** Ik hoorde dat jullie morgen op de
vrijmarkt gaan staan.
SJEF Klopt als een zwerende vinger.
MIEN En wat verkoop je zoal?
SJEF Spullen die al jarenlang op zolder staan. Mooie manier om er vanaf te
komen. Ja toch?

MIEN Ik ben blij dat Jan die behoefte niet heeft.
BORIS Die me-man heeft geen enkele be-he-hoeftte als je het me-mij ve-ve-
vraagt.

MIEN Nee, dat vragen we je niet.
BORIS We-weet je dat ik ontze-zettend ve-vrolijk van je we-word.
TRUUS **(Komt op met een schoteltje waarop een appelflap ligt)**
Alsjeblieft Jan. **(Geeft het schoteltje. Truus af)**

MIEN Kleine hapjes Jan.
BORIS Ke-kleine he-hapjes?
MIEN Oom Jan heeft een heel gevoelige maag.
BORIS Dan ze-zou ik maar helemaal ne-niet be-gin-ginnen aan die ap-
appelflap. Be-baksels van me-ma liggen drie de-dagen als ste-
stoepetegels in je me-maag na te se-se-sudderden.

JAN **(Heeft intussen een klein hapje genomen)** Hij smaakt anders
voortreffelijk.

BORIS Ke-kijk 'm ze-zitten... olie-be-bol eet appel-fe-flap.
MIEN Wat ben ik blij dat jij mijn zoon niet bent.
BORIS Ne-nou, a-anders ik we-wel.
SJEF Hoog tijd voor een pilsje mensen.
BORIS Ja, lul-lul-lekker.
SJEF Jij lust ook wel zo'n blonde jongen hè Jan?
MIEN Jan drinkt geen alcohol.
BORIS Me-mooi... he-houwe zo Je-Jan.
MIEN Bovendien heeft hij de laatste tijd wat problemen met zijn darmen.
BORIS Ne-nou, dan me-mogen we de re-ramen wel open ze-zetten.
JAN Dat valt allemaal wel mee hoor.
MIEN Nee Jan, dat doet het niet.
SJEF **(Sjef naar de keukendeur en roept)** Truus.
TRUUS Ja Sjef?
SJEF Haal eens even een paar flesjes bier Truus.
TRUUS Ja, goed. **(Truus af)**
SJEF Hoe is het met Bas?
JAN **(Met volle mond)** Bas heeft...
MIEN **(Onderbreekt Jan)** Niet met volle mond praten Jan. Bas zit in het
laatste jaar van zijn studie.

BORIS Ke-kijk aan, onze ste-studie-be-bol ne-nadert de fe-finish.
MIEN Volgend jaar mag hij zich psycholoog noemen.
BORIS De-dat me-mag ik ook we-wel, me-maar ik de-doe het alleen ne-niet.
TRUUS **(Komt op met twee geopende flesjes bier)** Alsjeblieft Sjef.
(Geeft Sjef de flesjes, die er 1 aan Boris geeft) Wil je nog een
appelflap Jan?

JAN Ja.
MIEN **(Tegelijkertijd met de voorgaande tekst)** Nee.
BORIS Me-moeders we-wil is we-wet.
TRUUS Zal ik wat olieballen en appelflappen op tafel zetten Sjef?
SJEF Nee.
TRUUS Ze zijn echt heel erg lekker hoor Sjef.
SJEF Je hebt me toch wel gehoord Truus?

TRUUS Het geeft wel iets gezelligs hoor Sjef.
SJEF Hè mens, hou op met je gezemel en ga zitten.
TRUUS Ja, goed. **(Truus gaat zitten)**
MIEN Bas heeft kennis gekregen aan een heel leuk meisje.
BORIS Och me-mijn he-he-hemel, 't arme ke-kind.
MIEN Maar ja wat wil je, een psycholoog hè, dat willen de meisjes wel.
JAN Ik was geen psycholoog, maar jij wilde mij ook maar wat graag.
SJEF Ja, hoe is het mogelijk hè?
MIEN **(Met een ondertoon)** En wat doe jij Boris? Heb je al werk?
BORIS **(Alsof hij een klap met een hamer krijgt)** We-we-werk? We-wil je geen ve-vieze de-dingen tegen me ze-zeggen?
MIEN Of ben je nog aan het solliciteren?
BORIS De-dacht het ne-niet. He-het i-i-idee ze-zeg.
MIEN Ach ja, op kosten van de gemeenschap leven is ook een vorm van werk nietwaar?
SJEF Boris werkt bij mij in de zaak.
TRUUS Zaak Sjef? Heb jij een zaak dan?
SJEF Even niet mee bemoeien Truus.
TRUUS Ja, goed.
SJEF Hij is mijn compagnon.
BORIS De-dat is vol-se-slagen ne-nieuw voor me. Se-sinds we-wanneer dan pe-pa?
SJEF Sinds vandaag konijnkep.
MIEN Ach, kijk aan. Jij bent dus het zakenleven ingedoken.
SJEF Ja, zo zou je het kunnen zeggen.
MIEN Mag men informeren wat voor zaken?
SJEF Kijk, dat kan ik je nou allemaal wel uitleggen, maar ik vraag me ernstig af of je het allemaal wel zult bevatten.
MIEN Jan maakt kans binnen afzienbare tijd assistent-hoofdboekhouder te worden.
TRUUS Wat is dat Sjef, assistent-hoofdboekhouder?
BORIS Dat be-betekent dat je eigenlijk hoofd-be-be-boekhouder wilt we-worden, me-maar ne-net ne-naast de pot pe-pist.
MIEN Het is een geweldige promotie en financieel een hele sprong vooruit.
SJEF **(Ongeïnteresseerd)** Mooi.
MIEN We zijn van plan een huis in Spanje te kopen.
BORIS Ke-kijk dan maar uit met al die ste-ste-stieren daar. Als die je-jou ze-zien hebben ze helemaal geen re-rode le-lap ne-nodig om op he-hol te sle-slaan.
JAN Ik hoop dat het morgen een mooie dag wordt voor onze majesteit.
BORIS Voor we-we-wie?
JAN Ik vind die oer-hollandse spelletjes altijd zo vreselijk leuk om naar te kijken.
BORIS Je-ja, le-le-lulliger be-bezigheden be-ste-staan ne-niet. Me-mijn he-hemel ze-zeg, we-wat een ver-me-maak.
SJEF Wij zullen daar helaas niet veel van zien, onze handel heeft voorrang.
TRUUS Ik vind die spelletjes wel leuk.
BORIS Ne-nou me-ma-, ga lul-lekker in een jute ze-zak door de ste-ste-sstraat spe-spe-springen zou ik ze-zeggen.
MIEN Moet jij er nou telkens zo irritant tussendoor kwekken?
BORIS Ik be-ben hier ten-me-minste de enige die iets ze-zinnigs ze-zegt.
JAN Ik zou nu toch wel iets te drinken willen hebben.
BORIS Dat ke-kan ik me ve-voor-ste-stellen. Van alle ge-re-rechten die me-ma klaar-me-maakt krijgt een me-mens on-te-tiegelijke de-dorst.
MIEN Jan drinkt thee Truus.
JAN Nou, ik zou eigenlijk best...
MIEN **(Onderbreekt Jan)** Brandnetelthee. Ja toch Jan?
JAN Ja eh... lekker...

TRUUS Ik weet niet of ik brandnetelthee in huis heb.
BORIS Ga effe het be-bos in me-ma en pe-pluk een pe-paar ste-ste-struiken.
SJEF Zeg jongen, moeten wij zo langzaam niet naar buiten. De winkel moet nog verder ingericht worden.

BORIS Ik ve-voel mij ne-niet ge-re-roepen.
MIEN Nou, het compagnonschap is niet van harte als ik dat zo hoor.
SJEF Jij hebt de nare eigenschap altijd die dingen te horen, die je niet zou moeten horen.

TRUUS Mag het ook gewone thee zijn Jan?
MIEN Ja, maar niet te heet. **(Truus af)**
BORIS We-wat een fe-familie. Ne-nog een pe-pilsje pe-pa?
SJEF Lekker jongen. **(Boris af)**
JAN Vind je het goed dat ik morgen de feestelijkheden via de televisie volg Mien, of heb je andere plannen?

MIEN Dat zien we morgen wel weer Jan.
JAN Het lijkt me trouwens ook wel leuk om aan de verkoop deel te nemen.
SJEF Wat?
JAN Achter de tafel staan en spullen verkopen.
MIEN Geen sprake van.
JAN Daar is toch niets mis mee Mien.
MIEN Ons soort mensen doet zoiets niet Jan.
SJEF Ons soort? Wat bedoel je daarmee als ik vragen mag?
MIEN Moet ik dat nog uitleggen?
BORIS **(Komt op met twee geopende flesjes bier)** Hier pe-pa.
SJEF Dank je jongen. **(Tegen de anderen)** Maar eh... ik ga weer terug naar de zaak.

BORIS Ik ge-ga met je me-mee pe-pa.
SJEF Zo-even voelde je je niet geroepen.
BORIS Mijn me-mening is door de aan-we-wezigheid van te-tante Me-Mien op se-slag ve-veranderd. **(Sjef en Boris naar buiten. Ze pakken weer dozen uit. Truus komt op)**

MIEN Je had destijds naar moeder moeten luisteren Truus.
TRUUS Naar moeder Mien? Wat zei moeder dan?
MIEN Ze heeft je gewaarschuwd niet met deze man te trouwen.
TRUUS Met Sjef?
MIEN Ja, je bent toch met Sjef getrouwd, of niet soms?
TRUUS Wat is er mis met Sjef dan Mien ?
MIEN Ach Truus, moet ik dat nu werkelijk allemaal uit gaan leggen?
TRUUS Als je geen zin hebt hoeft dat niet hoor Mien.
MIEN Je kunt de koffer uit de auto halen Jan.
JAN Ja Mien. **(Staat uiterst langzaam op en loopt in hetzelfde tempo naar de tuindeuren)**

MIEN **(Sarcastisch)** Niet te snel hoor Jan, denk aan je bloeddruk.
JAN Ik ben zeer vermoeid van de reis Mien.
MIEN Vermoeid van de reis? Van dat kleine stukje rijden?
JAN Honderdzig kilometer vind ik geen klein stukje Mien.
MIEN Bovendien heb ik gereden, je hebt er alleen maar naast gezeten.
JAN Dat komt omdat jij het niet nodig vindt dat ik rijlessen neem Mien.
MIEN Ja, ga nu maar. **(Jan door de tuindeuren af)** Weet je wat ik 's avonds weleens denk?

TRUUS Nee Mien.
MIEN Als we dan naar bed gaan dan denk ik weleens: vannacht wurg ik 'm.
TRUUS **(Sullig)** Oh.
MIEN Heb jij dat nou nooit?
TRUUS Nee waarom zou ik dat denken ? Ik ga toch 's avonds niet met Jan naar bed?

MIEN Dat bedoel ik toch niet Truus, ik bedoel... ach, laat maar zitten.
TRUUS Hoe lang zijn jullie van plan te blijven logeren Mien?

MIEN Morgenavond vertrekken we weer. Ik blijf niet langer dan noodzakelijk met Sjef en Boris onder één dak.

TRUUS Dan begrijp ik niet goed waarom je dan vandaag al bent gekomen Mien.

MIEN Omdat er morgenochtend waarschijnlijk geen doorkomen aan zal zijn, overall file. Nu kunnen we morgen heel vroeg naar de vrijmarkt. Bovendien zijn telefoonkaarten een gewild verzamelobject, ik moet er dus vroeg bij zijn.

TRUUS En wat verzamelt Jan?

MIEN Doe me een lol zeg. Nee hoor, geen rommel in m'n huis.

JAN **(Komt terug met de koffer)** Hier is de koffer. **(Zet hem neer)**

MIEN Breng maar naar boven Jan.

TRUUS Ik loop wel even met jullie mee. **(Truus, Mien en Jan af)**

SJEF Toch is het mooie handel jongen.

BORIS Ik be-ben er anders ne-niet ka-po-pot ve-van.

SJEF De klanten likken hier hun vingers bij af, let op mijn woorden.

BORIS Ach me-man, het is allemaal ouwe re-rotzooi.

SJEF Zal ik jou eens iets vertellen?

BORIS Ja, me-maar me-maak het ne-niet te le-lang alsjeblijft.

SJEF De koning zou menig artikel dat ik hier te koop aanbied in zijn woning willen hebben.

BORIS Nee pe-pa, zo'n se-slechte sme-smaak heeft ze-zelfs de ke-ke-koning ne-niet.

SJEF Jij hebt de gave om alles mies te maken hè?

BORIS En we-wat doe je ne-nou als die el-l-l-lende ne-niet ver-ke-kocht we-wordt?

SJEF Dan mieter ik alles op je bed.

BORIS Ge-gut we-wat ze-zijn we we-weer lul-lul-lollig.

SJEF Nou, steek je handen uit de mouwen.

BORIS Is de-dit een de-dreige-me-ment?

SJEF **(Voor zichzelf)** Hoe kom ik aan zo'n kind? **(Sjef en Boris pakken uit. Boris niet erg enthousiast. Jan komt op en gaat naar buiten)**

BORIS **(Ziet Jan)** De-daar hebben we Je-Je-Janne-me-man.

JAN Wat zijn de heren aan het doen?

SJEF Niet naar de bekende weg vragen Jan.

JAN **(Kijkt over de tafel)** Leuke artikelen.

SJEF **(Tegen Boris)** Zo, nu hoor je het ook eens van een ander, uilebal.

BORIS Je-Jan heeft nog ne-nooit sme-smaak ge-gehad.

JAN **(Ziet het fotootje van zijn schoonmoeder)** Kijk nou... schoonmama.

SJEF Ja en die gaat als eerste weg.

JAN Vind je niet dat Mien op haar lijkt?

SJEF Ik weet niet met wie ik dan het meeste medelijden moet hebben.

JAN **(Pakt een boek op)** Ach kijk nou... hartstocht in Siberië.

SJEF **(Pakt het boek af en legt het terug op tafel)** Kijken doe je met je ogen Jan. Als iedereen m'n handel in z'n vette vingers neemt, moet ik nog kortingen gaan geven ook.

JAN Ik heb dat boek jaren geleden eens gelezen.

SJEF Jij? Je meent het.

JAN Tijdens een vakantie.

SJEF Het is het mooiste boek dat ik ooit heb gelezen.

BORIS En het e-e-enige als je het me-mij ve-ve-vraagt.

SJEF Nee, dat vragen we je niet wijsneus.

JAN Als ik mij goed herinner ging het over een dokter, een chirurg geloof ik.

SJEF **(Opeens vriendelijk)** Klopt als een zwerende vinger.

JAN Het speelt zich toch af in Siberië?

SJEF Juist, heel goed Jan.
BORIS Jullie ke-kunnen se-samen we-wel een le-le-lees-ge-groepje be-gin-ginnen.
SJEF Pilsje Jan?
JAN Ik eh... ik weet niet... Mien zal eh...
SJEF Mien is er nou even niet.
JAN Ik heb eh...
SJEF Kom op Jan, wij drinken samen een pilsje ... **(Stoot Jan amicaal aan)** lezers onder elkaar, ja toch? **(Pakt twee flesjes bier uit het krat. Heft zijn flesje)** Jan jongen, op zuster Anoesjka.
JAN Op wie?
BORIS Die he-he-hitsige te-troel uit Se-Se-Siberië.
SJEF Prachtig die scène in die operatiekamer hè ? Alsof je er zelf bij bent.
BORIS Ja, se-se-sightse-seeing door de o-o-operatieke-ke-kamer ... getve-ve-verde-derrie.
SJEF **(Geïrriteerd)** Hè jongen, hou eens even je vervelende kwek dicht. Nou Jan, kom op, drinken.
JAN Ik ben eerlijk gezegd geen alcohol gewend.
SJEF Dan wordt het hoog tijd dat je daar dan aan gaat wennen Jan.
JAN Af en toe een glaasje advocaat met een toefje slagroom, maar daar houdt het dan ook wel mee op.
BORIS Oh, ze-zo'n ouwe we-wijve-de-drankje.
SJEF Proost.
JAN Ja eh... proost dan maar. **(Neemt aarzelend een slok)**
SJEF **(Tegen Boris)** Ik heb altijd al geweten dat jouw ome Jan een goede smaak had.
BORIS Ik heb je we-we-wel eens anders horen pe-praten.
SJEF Weet je wat jouw fout is?
BORIS Ne-nou, ze-zeg het ee-eens.
SJEF Jouw fout is dat je altijd die dingen hoort die je niet zou moeten horen. Bovendien heb je geen enkele cultureel vermogen. Jij hebt van je leven nog nooit een letter gelezen. **(Tegen Jan)** Maar om op ons boek terug te komen, hoe zou jij het samen willen vatten Jan?
JAN Je bedoelt het boek?
SJEF Ja, wat anders?
JAN Waardeloos.
SJEF **(Verbaasd)** Huh?
JAN Zelden zo'n hoop onzin bij elkaar gelezen.
SJEF Maar je zei dat je...
JAN Een driestuiversroman van het slechtste soort.
BORIS Je hebt ge-le-lijk pe-pa, ome Je-Jan heeft sme-sme-smaak.
SJEF Bemoei je er even niet mee konijnekop.
BORIS Me-maak je niet druk pe-pa, die An-ne-noesjka blijft een le-le-lekkere me-meid.
SJEF **(Tegen Boris)** Ach man, hou toch je mond. **(Tegen Jan)** Cultuurbarbaar. **(Gaat naar binnen en af)**
JAN Wat heeft je vader opeens? Heb ik iets verkeerd gezegd?
BORIS Je he-hebt hem op z'n le-le-literaire pe-pe-pik ge-te-trapt.
JAN Ach wat vervelend nou toch.
BORIS Hij ke-komt er wel we-weer over-he-heen.
JAN Weet je dat ik ongelofelijk nerveus ben.
BORIS We-we-waarom?
JAN Ik vind koningsdag altijd zo'n feestelijk gebeuren. Bovendien hoop ik een glimp van onze majesteit op te vangen.
BORIS We-wat wil je ve-vangen ?
JAN Ik moet je eerlijk bekennen dat ik onze majesteit nog nooit in levende lijve heb gezien.
BORIS En ik me-me-moet je eerlijk be-beke-kennen dat ik ne-niet zou we-

JAN weten hoe die le-le-lieve ma-man eruit ze-ziet.
Morgen zal ik echter de majesteit met eigen ogen en
hoogstpersoonlijk kunnen aanschouwen.

BORIS Me-man we-waar he-heb je het alleme-maal over?

JAN Je weet toch wel dat de majesteit morgen in de stad komt ?

BORIS De-daar is me-mij ne-niets van beke-kend. Me-mij wordt ne-nooit iets
ver-te-teld in dit huis-huis-huis-he-houden. **(Boris af. Jan volgt
hem)**

